

ДАН КАДА ЈЕ ВАСКРСАО ГОСПОД!

Често се подразумева да је Исус разапет у петак и да је васкрсао у недељу ујутро на дан Васкрса.

Донедавно је изгледало да нико није ни доводио у питање доказ о овој традицији – „Велики петак – Васкршња недеља“. Међутим, Свето писмо или Библија нас учи да све проверавамо. Када сагледамо доказе вероватно ћемо бити немало изненађени. Као доказ имамо ауторитет који не доводимо у питање: једини прави историјски запис – Свето писмо или Библију.

Традиција без доказа

Не постоји очевитац васкрсења. Чак и такозвани „црквени оци“ нису имали сачуван комплетан извор информација који нам је данас приступачан. Традиција, стога, овај пут мора да буде остављена по страни.

Шта доказују забележене чињенице? Фарисеји који су били у недоумици, тражили су од Исуса знак – натприродан доказ – у прилог тврдњи да је Он Месија. „Тада му одговорише неки од књижевника и фарисеја: Учитељу, желимо да видимо од тебе знак“¹ (Матеј 12,38).

Исус је одговорио: „...зли и прељуботворни нараштај тражи знак; и неће му се дати знак осим знака пророка Јоне. Јер као што је Јона био у утроби морске немани три дана и три ноћи, тако ће бити и *Син човечији у срцу земље* три дана и три ноћи“ (Матеј 12,39.40).

Молим вас, размотрите ову изузетно важну и значајну Исусову изјаву, којом недвосмислено најављује једини знак који ће дати као доказ, да ће Он – Месија три дана и три ноћи провести у камено хладном „срцу земље“.

¹ Уколико није другачије назначено, сви наводи су преузети из Светог писма у преводу: Стари завет Ђуро Даничић, издање Југословенског библијског друштва у Београду, 1988. године и Нови завет у преводу проф. др Емилијана М. Чарнића, издање Библијског друштва у Београду, 1973. године.

Значај знака

Фарисеји су одбацили Христа, али су тражили доказ. Тај доказ није био сам чин васкрсења, већ дужина времена које ће Он провести у гробу пре васкрсења.

Размислите шта ово значи? Исус је потврдио својом изјавом да је ваш и мој Спаситељ, управо тврдњом да ће провести у гробу три дана и три ноћи. Ако остане три дана и три ноћи у гробу, доказаће да је Спаситељ. Ако, пак, погрешни у овом знаку, морамо га одбацити као варалицу.

Не брините, сотона се побринуо да се неверници накашљу када чују причу о Јони и великој риби. Без сумње, ђаво се побринуо и да успостави традицију која пориче да је Исус Месија.

Дилема високе критике

Тај једини натприродни доказ који Исус наводи као знак свог Месијанства умногоме мучи коментаторе и критичаре из виших друштвених слојева. Њихови покушаји да објасне и потисну тај једини доказ о Христовом божанству иду до крајњих граница, па због тога они морају да изнађу неко објашњење за тај феномен. У противном, њихова традиција везана за догађаје на Велики петак и Васкрс пада у воду! Један коментатор тврди: „Наравно, знамо да је Исус заправо остао у гробници половину времена у односу што је прорекао!“ Неки аналитичари до те мере намећу веродостојност својих тумачења да чак захтевају да поверујемо да „израз »три дана и три ноћи«, у оригиналном грчком тексту Новог завета значи три временска периода која су могла да трају дању или ноћу!“ Исус је, кажу они, смештен у гробницу пред залазак сунца у петак, а у недељу ујутру је устао током изласка сунца. Сагледавајући на овај начин, укупно време колико је Исус провео у гробу трајало је две ноћи и један дан.

Библијска дефиниција

Ипак, библијска дефиниција о трајању „ноћи и дана“ је крајње једноставна.

Чак и највећи критичари признају, да на јеврејском језику, на коме је написана Књига о Јони, израз „три дана и три ноћи“ означава тачан период од 72 сата – три дванаесточасовна дана и три дванаесточасовне ноћи.

У библијској књизи о Јони 2,1 пише: „И Јона би у трбуху рибљем ТРИ ДАНА И ТРИ НОЋИ“. То подразумева период од 72 сата. А Исус нам јасно наглашава, да ће као што је Јона три дана и три ноћи провео у утроби рибе и Он провести исто време у гробу!

Као што је и Јона био у „гробу“ 72 сата, након чега га је Бог на натприродан начин избавио (риба га је избљувала), па је постао спаситељ Ниневљана објавивши им Божје упозорење, и Исус је провео 72 сата у гробу, после чега је васкрсао и постао Спаситељ света.

Да ли је Исус знао колики је временски период „дан и ноћ“? Исус је одговорио: „...зар нема дан дванаест часова? ... а ако ко иде по ноћи спотиче се...“ (Јован 11,9.10).

Запазите библијску дефиницију израза „трећег дана“. Текст који следи ову реченицу описује Исусово васкрсење у трећи дан. Погледајмо како Свето писмо одређује време захтевано да се испуни у тај „трећи дан“.

У 1. Мојсијевој (Књизи Постања) Бог је записао: „...и растави Бог светлост од таме. И светлост назва Бог дан, а таму назва ноћ. И би вече (тама) и би јутро (светлост), дан први ... И би вече (тама) и би јутро (светлост), дан други ... И би вече (тама) и би јутро (светлост), дан трећи“ (1. Мојсијева 1,4-13).

Ово је једина библијска дефиниција која објашњава и рачуна износ времена а да се помиње и „трећи дан“. Он (тај период) укључује три тамна периода која Бог назива ноћ и три светлосна периода која Бог назива дан. Три тамна периода од по 12 сати и три светлосна периода од по 12 сати, такође, дају збир од 72 сата!

Нема сумње, да сваки седмогодишњак при крају првог разреда ово може и сам да израчуна.

Шта је погрешно?

У чему је неспоразум? Зашто се временска тачност ових догађаја према традицији не подударе с Исусовим једноставним речима? Како мудри теолози знају да је Исус распет на „Велики петак“ и да је васкрсао у недељу, на „Васкрс“?

Одговор је једноставан – они то не знају! То су прихватили по традицији – а традиција им је уливана још од детињства и једноставно се подразумева! Исус је рекао: „Укидајући Божију реч својим предањем што сте га предали.“ (Марко 7,13.)

Видели смо шта су нам показала два извештаја из Светог писма. Еванђеље по Матеју и Књига пророка Јоне су одредили време које је Исус провео у гробу на три дана и три ноћи. Свето писмо ово време сасвим јасно одређује као 72 сата. Погледајмо сада још четири библијска извештаја како бисмо потврдили исту ствар.

Марко 8,31. „И поче их учити да Син човечији мора много да пострада и да буде одбачен од старешина, првосвештеника и књижевника, да ће га убити, и после три дана ће васкрснути.“

Чак и дете може да израчуна, да ако је Исус био убијен у петак предвече, и тада васкрсао после једног дана то би била субота предвече. Ако би васкрсао после два дана, то би била недеља предвече, а после три дана – би било у понедељак.

Пажљиво проучите овај текст. Ни једном математичком операцијом не можемо да докажемо, да три дана и три ноћи чине мање од 72 сата, а то значи три дана и три ноћи након распећа. Уколико је Исус био у гробу само од петка увече до недеље ујутро, тада би овај текст требало избацити из Светог писма или се одрећи Исуса Христа као свог Спаситеља. Уколико је Исус васкрсао након три дана то може бити више од 72 сата, али не може да буде ни минут мање!

Марко 9,31. „Поучаваше, наиме, своје ученике и говораше им:

Сина човечијег предају у руке људске, и убиће га, и кад га убију, после три дана ће васкрснути.“ Временски период који се овде спомиње мора бити између 48 и 72 сата. То не може да буде ни минут након истека 72 сата, и Исус је васкрсао трећег дана. То опет не може никако бити од петка предвече до недеље ујутро, јер је то само 36 сати, што нас доводи тек до средине другог дана након што је Исус био распет.

У Матеју 27,63. наведене су Исусове речи: „...после три дана васкрснућу.“ Овај извештај не може да буде мањи од 72 сата.

У Јовану 2,18-22. пише: „...срушите овај храм, па ћу га за три дана подићи... Но он је говорио о храму свога тела.“ Исус је овде говорио да ће устати за три дана након уништења т.ј. распећа и сахране, што не може да буде више од 72 сата.

Ако смо спремни да прихватимо сведочанство Светог писма, морамо да признамо да је Исус био тачно три дана и три ноћи – три пуна двадесетчетворочасовна дана – 72 сата у гробу или је једини натприродни доказ лажан.

ВРЕМЕ ДАНА васкрсења

Сада пажљиво обратите пажњу на следећу чињеницу. Да би три дана и три ноћи односно 72 сата провео у гробу, наш Господ је требало да васкрсне тачно у исто доба дана када је његово тело било положено у гроб!

Проучимо мало ову важну чињеницу.

Уколико, према писаним доказима, можемо да одредимо раздобље дана када је сахрањен, према томе можемо да одредимо и тачност времена када је васкрсао. Уколико је сахрана била, на пример, у време изласка сунца, тада се по аналогiji три дана и три ноћи у гробу, васкрсење десило у време изласка сунца три дана доцније. Уколико је сахрањен у подне, васкрсење би било у подне након три дана. Ако је сахрањен у време заласка сунца, васкрсење се десило у време заласка сунца три дана касније.

Исус је завапио са крста убрзо након „деветога часа“ (Матеј 27,46-50; Марко 15,34-37; Лука 23,44-46).

Дан распећа је назван „Даном припреме“, односно даном који је претходио „Суботи“ [Шабату] (Матеј 27,62; Марко 15,42; Лука 23,54, Јован 19,14). Овај дан се завршавао са заласком сунца, у складу са библијским извештајем (3. Мојсијева / Књига Левитска 23,32).

А Исус је сахрањен, тачније – положен у гроб – пре свршетка дана, пре заласка сунца (Матеј 27,57; Лука 23,52-54). Јован 19,42, додаје: „Пошто је овај гроб био близу – због јудејског петка (дана од припреме) – сахранише ту Исуса“. У складу с јеврејским прописима, сва мртва тела морају да буду сахрањена пре почетка Суботе или празника. Због тога је Исус сахрањен пре заласка сунца истога дана када је и умро. Он је умро нешто после 3 сата после подне.

Због тога – обратите пажњу – Исус је сахрањен касно после подне. То је било између 3 после подне и заласка сунца, како нам показује Свето писмо.

И пошто је васкрсење требало да се догоди у исто раздобље дана, три дана касније, Христово васкрсење није требало да је у зору (рано ујутро), већ касно после подне, нешто пре заласка сунца.

Уколико је Исус васкрсао у друго доба дана, не би могао да буде три дана и три ноћи у гробу. Уколико је васкрсао у било које друго време, Он није доказао једини знак којим је најавио, да је Он заиста прави и истинити Месија, Син живога Створитеља. Или је васкрсао нешто пре краја суботњег дана одн. нешто пре заласка сунца, или он није Христос. Он је своју тврдњу поткрепио тим јединим знаком!

Због тога се мора одбацити дугогодишња традиција. Слави-мо Бога због чисте истине која нам је сачувана кроз мрачно доба, тако да истина може слободно да засија уколико су наша срца и мисли још увек отворена да је приме. Да ли вам је дража истина, или је занемарујете и волите традицију коју сте чули?

Ког дана је било васкрсење?

Поставља се питање ког дана у седмици је онда било васкрсење?

Први истраживачи – Марија Магдалина и њени пратиоци дошли су на гроб првог дана у седмици (недељу) веома рано, док је још био мрак, сунце је тек почињало да се диже. (Марко 16,2; Лука 24,1; Јован 20,1)

На основу датог текста, већина претпоставља да се васкрсење збило раном зором у недељу. Ипак, овај текст то не говори!

Када су жене пристигле, гроб је већ био отворен! У то време, у недељу ујутро, док је још био мрак – Исус већ није био тамо! Запазите речи које је изговорио анђео: „Васкрсао је, нема га овде.“ Видите Марко 16,6; Лука 24,3; Јован 20,2; Матеј 28,5.6.

Исус је у време сванућа у недељу ујутро, већ био васкрсао! Наравно да јесте. Он је васкрсао дан пре, касно поподне, пред сам залазак сунца!

Ако прихватимо, да се васкрсење десило кратко пред недељу ујутро, и да се десило касно после подне претходног дана, закључујемо да је то било у суботу после подне.

Суботњи дан се завршава заласком сунца. Васкрсење се збило на крају дана, након кога је почињао први дан седмице. Из тога произилази, да се васкрсење није збило у недељу већ у суботу!

Да ли је Христос испунио свој знак?

Све се ово заснива на претпоставци, да је Исус испунио своје властито обећање, да ће три дана и три ноћи провести у гробу. Сви наши докази донети су на основу Исусове тврдње пре васкрсења. Међутим, неки од високих критичара и доктора теологије, ипак, кажу да је Исус направио грешку и да је само половину тог времена провео у гробу. Размотримо зато доказе да ли је провео тачно проречено време у гробу као што је рекао да ће бити или не?

Запазите да у Матеју 28,6. анђео Господњи сведочи: „Нема га овде. Јер васкрсе као што рече“.

А Христос не би испунио своје обећање, ако не би васкрсао тачно у време као што је прорекао! За то као доказ имамо потврду анђела Господњег, која је забележена у Божјој речи, да је Исус испунио своје обећање, те да је три дана и три ноћи провео у земљи, након чега је васкрсао, дакле, у СУБОТУ поподне, а не у недељу ујутро!

Други доказ да је Исус провео пунину времена у гробу, као што је објавио, налазимо у 1. Коринћанима 15,3.4. „Јер сам вам пре свега предао што сам и примио: да је Христос умро за наше грехе – по Писмима, и да је сахрањен, и да је васкрсао трећег дана – по Писмима.“

Његова смрт и сахрана су били по Писмима – не у супротности с њима.

Трећи дан након Његове сахране, у среду – била је Субота. Три пуна дана које је провео у гробу завршавају се у Суботу после подне пред сам залазак сунца, а не у недељу ујутро.

Ког дана је било распеће?

Сада више није тешко да откријемо ког дана је Христос био распет. Одузимајући три дана од Суботе, дана када је васкрсао, долазимо до среде – четвртог или средњег дана у седмици.

Исус је распет у среду, у средишњи седмични дан. Умро је на крсту недуго после 3 сата поподне и положен је у гроб пред залазак сунца у среду увече. Сада израчунајте три дана и три ноћи. Његово тело је у среду, четвртак и петак ноћ било у гробу – три ноћи. Такође, било је тамо и током дана у четвртак, петак и суботу – три дана. Васкрсао је у Суботу – на шабат – касно поподне, пред залазак сунца, у исто време дана када је и положен у гроб! И у недељу ујутро, у рану зору – није га било тамо – јер је већ васкрсао!

Веома је важно да видимо у Даниловом пророчанству о „Седамдесет седмица“ (Данило 9,24-27), да ће Помазаник (Исус) бити погубљен „у половину недеље.“ Иако је ово пророчанство имало примену по принципу дан за годину, тако да је тих 70

седмица било дословних седам година, Христос је био погубљен након три и по године своје службе, али је веома важно да приметимо да је и погубљен у половини дословне седмице.

Која Субота је следила након распећа?

Сада долазиимо до следеће примедбе која се појављује, иако ова тачка доказује истину! Претпоставимо да сте приметили да Писмо каже да је дан након распећа била Субота! Управо због тога су вековима људи слепо веровали да је распеће било у петак!

До сада смо се уверили, да сва четири еванђеља дан распећа називају „дан припреме“. Дан припреме за Суботу. Али за коју Суботу? Еванђеље по Јовану нам пружа коначан одговор: „А беше дан уочи Пасхе“ и „јер је она Субота била велики дан“ (Јован 19,14.31).

Шта значи „велики дан“? Питајте било ког Јеврејина – потврдиће да је то један од годишњих празника. Јевреји држе седам празника годишње и сваки називају Суботом! Годишње Суботе, које падају у одређене датуме календара и у различите дане седмице различитих година, попут православних и католичких празника који се сада обележавају. Те празничне „Суботе“ могу, дакле, да западну у понедељак, уторак или у било који други дан у седмици.

Уколико погледате следеће стихове у 3. Мојсијевој / Књизи Левитској видећете да се ови годишњи празници зову Суботе: 3.Мој. 23,24; 16,31; 23,39; 23,15; 23,26-32.

Приметите шта је забележено у Матеју 26,2. „Знајте да је за два дана Пасха, и Сина човечијег ће предати да га распну.“ Уколико пратите мисао у овом поглављу видећете да је Исус распет на Пасху!

А шта је била Пасха? То је био дан, у који су се Израелци вековима сећали свог избављења из Египта и наговештај Христовог распећа и њиховог ослобођења од греха. У дванаестом поглављу 2. Мојсијевој (Књиге Изласка) можете да пронађете опис

настанка Пасхе. Деца Израилља су требала да закољу јагње и крвљу намажу горњи праг и оба довратка својих кућа. Свуда где је кућа те ноћи била тако обележена, Господ је обишао и избавио је од смрти прворођене. Дан који је долазио након Пасхе био је годишња Субота.

Обратите пажњу на датуме: „А првога месеца четрнаестог дана да је Пасха Господу. А петнаести дан тог месеца празник: седам дана једине пресне хлебове“ (4. Мојсијева / Књига Бројева 28,16.17).

Пасхално јагње које се убијало сваке године 14. дана 1. месеца је слика Христа, Јагњета Божјег, које ће понети грехе света. Христос је наша Пасха, жртвована за нас (1. Коринћанима 5,7).

Исус је био погубљен истога дана када се сваке године приносило пасхално јагње! Распет је 14. дана 1. месеца у јеврејској години! И овог дана, Пасха је била дан пре и била је припрема за празник или велики дан – Суботу, која је била 15. дана 1. месеца. Ова Субота може да падне било ког дана у седмици. Често пада, чак и данас, у четвртак. Јевреји прослављају овај „велики дан“ – годишњу Суботу у четвртак 1999, 2000, 2002, 2003, 2006, 2009. године итд.

И јеврејски календар показује да је у години када је Исус био распет, 14. дан 1. месеца – Пасхални дан, дан када је Исус распет била управо – среда. А годишња Субота је била четвртак. То је била Субота која је потакла Јосифа из Ариматеје да Исусово тело сахрани касно те среде. Испада, да су те седмице постојале две одвојене Суботе!

Испитивање озбиљних приговора

Многи су сигурни да текст забележен у Марку 16,9. говори о томе да је васкрсење било у недељу. Међутим, уколико прочитате читаву реченицу, видећете да овај стих то уопште не говори. Текст говори о томе када се Исус УКАЗАО Марији Магдалини, а указао се већ васкрснут². Наравно! Васкрсао је претходног дана касно поподне, тако да је у недељу ујутро већ био васкрснут.

Овај текст није ни на који начин у супротности са осталим текстовима у Писму.

Још један одељак који може да нас збуни налази се записан у Еванђељу по Луки 24,21. „И при свему том, данас је трећи дан како се то догодило“. „То“ укључује све догађаје који су везани за васкрсење – хапшење Исусово, суђење, распеће и коначно полагање у гроб, затварање гроба и постављање страже над гробом следећег дана – у четвртак. Проучите стихове 18-20 и видећете да нам ти стихови говоре „како се то догодило“. Такође, проучите и Матеј 27,62-66. „То“ није комплетно, док није постављена стража да чува гроб. И текст каже да је недеља трећи дан „како се то догодило“. А све се то није десило до четвртка, и недеља је заиста трећи дан после четвртка. Али није трећи дан од петка, тако да се овај стих не односи на распеће у петак.

Крајњи доказ

Постоји такође још један доказ за ову тврдњу.

Према Марку 16,1. Марија Магдалина и они који су је пратили купили су мирисе и миро да помажу Исусово тело пошто прође Субота. „Затим се вратеше и спремише мирисе и миро. „У суботу пак осташе у миру – по закону“ (Лука 23,56).

Проучите пажљиво ова два текста.

Постоји само једно могуће објашњење: Након годишње Суботе, празника Бесквасних хлебова, који је био у четвртак, ове жене су наручиле и припремиле мирисе и миро у петак, и у Суботу – седмичну Суботу остале у миру – по Закону (2. Мојсијева / Књига Изласка 20,8-11).

Упоређујући ова два текста може да се докаже, да су те седмице биле две Суботе с једним даном који их је раздвајао. Иначе, ова два текста би била контрадикторна.

² У српским преводима Светог писма овај стих је често преведен попут: „А када је васкрсао рано у први дан недеље, јавио се прво Марији Магдалини...“ (Чарнић) наводећи нас да помислимо да је заиста васкрсао рано у први дан недеље. Међутим, треба да имамо на уму да у грчком - оригиналном тексту на коме је записан Нови завет - не постоји запета као знак интерпункције. Преводиоци су запету стављали вероватно следећи црквену традицију да је Исус васкрсао у недељу, а не зато што то постоји у оригиналном тексту. Уколико се запета помери и стих прочитамо на следећи начин: „А када је васкрсао, рано у први дан недеље јавио се прво Марији Магдалини...“ стих добија сасвим другачије значење.

Надамо се да ће вас ова библијска истина о распећу и васкрсењу Господа Исуса Христа навести да још пажљивије проучавате Свето писмо и проверавате оно у шта верујете.

Истина о томе у који дан је Исус Христос разапет на крст и када је васкрсао из мртвих убрзано се шири по целом свету. Хиљаде људи најзад почињу да схватају како су се стварно одвијали ти догађаји. За све то можемо да захвалимо само Богу! Јер, иако су истине које су записане у Његовој Речи потиснуте и загубљене током мрачног доба људске историје у коме је владало сујеверје, отпад од истините вере и кривотворене доктрине, само Свето писмо је брижно сачувало своју изворну истину. Тако данас можемо да проучавамо Свето писмо како бисмо се показали врснима пред Богом. Исто тако можемо да истражујемо и проналазимо истине које су тако дуго остале сакривене у тој књизи. Како је само драгоцену Божију Реч!

Удружење хришћана седмог дана
Поштански фах 7; 22323 Нови Сланкамен
Ел. пошта: uhsd@EUnet.yu
www.hriscanisedmogdana.org.yu